

Civilizația Umanității se poate întemeia exclusiv pe morală și pe solidaritatea membrilor care compun societatea.

În alte condiții Omul este sortit pierii!!! Dar din ce motiv? Posibilul răspuns este acesta: Conștiința permite ”lupta contrariilor” doar la nivel Ideatic, adică numai pentru progres. Ea nu mai poate gestiona o ”luptă a contrariilor” fundamentată pe instincte și pe gândire rudimentară, primitivă.

Așa fiind rezultă că între ”lupta brută a contrariilor” și starea de ”încremenire” în care ajunge Conștiința hiperdezvoltată, omniprezentă, omnipotentă și omniscientă există o stare intermediară în care contradicțiile se manifestă doar la nivelul ”ideilor” și mai puțin la nivelul instinctelor și a materiei!!!

Această ”stare” denumită convențional ”intermediară” este o perioadă de trecere de la ”lupta contradicțiilor” la o stare de ”Conștiință perfectă”.

Starea spre care tinde în Idealul său Omenirea acum este ”starea sau perioada intermediară” în care trebuie lăsat frâu liber doar ”contrariilor ideatice, cognitive sau intelectuale”. Celelalte porniri umane – spre satisfacerea necesităților egoiste și spre declanșarea și perpetuarea ”răului” – trebuiesc înăbușite din fașă. Altfel există riscul ca ”răul” adică ”lupta brută a contradicțiilor” să răbufnească și să domine indivizii”””

Această luptă oarbă a contrariilor transpusă în societățile din contemporaneitate prezintă, sub aspect social, un caracter retrograd. Ea animalizează Omul, îl împinge spre individualism și spre traiul solitar. Progresul se obține prin perpetuarea ”luptei ideilor” și doar a ideilor nu și a celorlalte elemente materiale care generează contradicțiile. ”Lupta ideilor” generează mersul înainte al Umanității spre o cât mai desăvârșită Iluminare, spre o cât mai trează Conștiință atât la nivel individual cât și la nivel colectiv.

Invidia, lăcomia, dorința de putere, dorința de avere ruinează și Omul dar și Societatea, generând distrugerea statelor și determinarea scopului fundamental pentru care societatea a inventat Statul.

Tendențele hegemonice, imperialiste fie manifestate direct, fie obiectivate sub forma Mondialismului și a Globalismului caută să distrugă aparent ”lupta contrariilor”, impunând o așa-zisă lege universală și un asa-zis stat mondial. Acestea, teoretic, pot fi impuse însă doar aparent. Naționalismul fiecărui popor, a fiecărei entități colective înglobate în imperiu sau într-un ipotetic unic Imperiu Mondial va genera, mai devreme sau mai târziu, în funcție de împrejurări și de circumstanțe ruinare și prăbușirea oricărui imperiu și cu atât mai mult ipoteticului Imperiu unic Mondial.

Naționalismul își are izvorul formal în entitățile etatice care au fost încorporate/anexate la Imperiu iar din punct de vedere substanțial izvorul său rezidă în factura psihologică a națiunilor,

în mentalul colectivităților umane organizate etatic. Or, mentalul colectiv nu poate fi distrus, anihilat de nici un Imperiu al Lumii, nici măcar de un ipotetic Imperiu Global Mondial.

Omenirea nu este încă pregătită și să se organizeze în mari structuri supraetactice. **Statul național** nu este, la momentul de față, doar elementul fundamentator al ”sistemelor politice internaționale” ci el constituie și structura de generare politico-administrativă cea mai compatibilă cu mentalul individual dar și cu cel colectiv!!! Așa fiind, tendințele hegemonice, de orientare imperialistă și ideile, doctrinele și ideologiile care încearcă să impună structurile supraetactice federaliste sau confederate ori chiar ipoteticul Stat plurinațional Mondial sunt în flagrantă disonanță cu mentalul colectiv a Umanității. Unitatea Omenirii se relevă prin solidaritate, prin lipsa conflictelor interstatale, prin cooperare și întrajutorarea între entitățile etactice adică prin respectarea diversității. Această diversitate se obiectivează în: Religie, tradiție, cultură, mentalitate, normativitatea juridică și modul de organizare a statului.

Standardizarea Umanității, exportarea unui așa-zis ”model” etatic, cultural, informațional și educațional va produce în viitor exact contrariul: fărâmițarea intereselor politice, disoluția structurilor supraetactice și revenirea la valorile tradiționale, specifice mentalului colectiv al fiecărei națiuni în parte.

”Lupta contrariilor” la nivelul ideilor este o luptă rafinată. Ideile nu se impun ”cu toporul” sau ”cu tancul”.

În Istorie avem o multitudine de exemple despre condițiile, cauzele și circumstanțele care au generat prăbușirea imperiilor. Cazurile Imperiului Roman și a U.R.S.S. sunt, sub acest aspect, binecunoscute!!!

Politica și Economia trebuie să evolueze împreună. Astfel totul este zadarnic. Degeaba se respectă aparent formele impuse de politic dacă economicul este prăbușit. Societatea, în acest caz, se prăbușește antrenând și disoluția structurii etactice. Altfel spus infrastructura(economia) asigură și întrețin perfecționarea suprastructurii(a politicului, în cazul de față). Dacă economic statelor sunt ruinate atunci politica devine opacă iar structurile etactice, autoritățile publice caută să compenseze lipsa de bunuri și de bani **prin corupție și prin impozitarea excesivă a populației**. Societatea ajunge în pragul disoluțiilor antrenând și potențiala prăbușire a statului!!! Statul ajunge să fie perceput ca dușman al poporului, ca un stat opresor deturnându-se menirea sa de a realiza echilibrul social între membrii societății.

Și toate acestea, sub aspect filosofic, pornesc de la frâul liber dat ”luptei contradicțiilor”, a forțelor oarbe sau obscure din cadrul colectivităților umane!!! De aceea, atât pe plan individual cât și în macrosocial – inclusiv în relațiile internaționale – accentul trebuie ”să cadă” pe ideea conservării societăților și a ”acoperișurilor” juridice ale acestora – adică a statelor iar toate valențele trebuie orientate spre obținerea progresului social și pentru desăvârșirea coeziunii sociale, a relațiilor interumane, a legăturilor între națiunile și între statele mapamondului.

Cum am afirmat anterior: ”lupta contrariilor” trebuie să se desfășoare într-un scop nobil, progresist și umanist doar la nivelul Ideilor conținute în patrimoniul spiritual al Umanității.

”Lupta contrariilor” între oamenii priviți individual, ca membrii ai societăților, trebuie să existe doar la nivel spiritual prin manifestarea Ideilor.

Rolul luptătorilor și al politicienilor pe această planetă va trebui preluat, odată și odată, de către creatori. Creatia umanizează Omul și îl valorizează atât în raport cu propriul său Eu cât și față de ceilalți semeni!!!

Creatia se naște din această ”luptă a contradicțiilor dusă pe planul Ideilor” iar acest efect sublim – actul de creație – determină ab initio – progresul Umanității.

Devenind cu toții mai mari sau mai mici creatori vom valoriza Conștiința noastră a fiecăruia și, în definitiv, Conștiința Umană Colectivă ceea ce va determina depășirea stadiului quasi-primitiv materialist și egoist în care se zbate astăzi Omenirea!!!

Cunoașterea asociată cu Morala dă naștere autenticei Creații. Când bunul va fi mai puțin important decât Creația, decât Omul, decât valorile perene ale Umanității atunci noi vom pași într-o nouă eră a dezvoltării Conștiinței. Ne vom apropia de ”Paradis”, lepădându-se de egoism, invidie și lăcomie și călcând astfel ”Infernul” în picioare.

Iar Legea Supremă Cosmică Universală prin Eul Ei, prin Conștiința Universală – prin Dumnezeire ”își ca întoarce Fata către noi”, adică rezonanța noilor noastre Conștiințe îi va trezi interesul!!! Și, poate, cu toții vom fi iarăși ”fii ai lui Dumnezeu”, adică mici Conștiințe contopite în Conștiința Universală. Oare aceasta este ”lecția” pe care Umanitatea va trebui să o învețe până la urmă??

Eu cred că da. Calea spre Lumină, Adevăr și Dreptate constă în progres și mai ales în căutarea trezirii Conștiinței Colective a Omenirii spre Idealul depășirii instictelor și condiției egoiste și lacome, reminiscență a lumii animale.

”Lupta contrariilor” trebuie să treacă la un stadiu superior, să evolueze și asta depinde de fiecare Om și de Umanitate. Să lăsăm ca în locul ”materialului” Sufletul nostru să fie umplut cu ”Ideal”.

Adică cu Idei înălțătoare, creatoare. În acest fel ne vom asemăna, la o scară infirmă desigur, cu Conștiința Legii care ne-a creat, cu Conștiința Universală, cu Divinitatea!!

Și poate vreodată va veni vremea ca și Conștiința Omenirii să atingă starea de încremenire, să atingă deplina perfecțiune, aruncând atunci în ”iezerul de foc”, în Iad, contradicțiile. Atunci și numai atunci Omenirea se va contopi cu Legea Supremă Cosmică Universală prin includerea Conștiinței Umanității în Conștiința Universală, în Dumnezeire. Acesta este Idealul Suprem al Omului și al Omenirii. Alături de Creatorul său, în deplină Conștiință, să viețuiască întru Veșnicie!!!